

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3413/2022
11.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилца АА из ..., ББ и ВВ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3234/21 од 20.01.2022. године, у седници од 11.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3234/21 од 20.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 317/20 од 22.11.2021. године, тужени је обавезан да тужилци АА исплати 4.505.863,00 динара, тужилци ББ 1.012.715,75 динара и тужилци ВВ 3.038.147,25 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је преко овако досуђених износа тужбени захтев тужилца одбијен као неоснован. Тужени је обавезан да тужилама накнади трошкове парничног поступка у износу од 731.926,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3234/21 од 20.01.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, заступник туженог је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 31. 01.2019. године, па се примењује ревизијски цензус од 40.000,00 евра у динарској противвредности, у смислу члана 403. став 3. ЗПП. Тужилце у овој парници нису јединствени супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, а будући да вредност предмета спора побијаног дела ни за једну од тужилца

очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из наведене одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члан 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић